

PROLOOG

Op 25 februari 1969 ging Christina, een administratief medewerkster van twintig, op de afdeling politieke wetenschappen aan het Pomona College in Claremont, Californië, naar het souterrain om de post voor haar baas op te halen. Toen ze een pakje in het postvak aanraakte, ging er een bom af die haar dwars door de ruimte slingerde. Stof en roet vulden de lucht; meterslange houtsplinters boorden zich als pijlen in de cementen muur achter haar. Als gevolg van de explosie liep ze ernstige brandwonden op in haar gezicht, werd ze tijdelijk blind, verloor ze twee vingers van haar rechterhand en scheurden beide trommelvliezen.

Christina plande deze ervaring vóór haar geboorte en ze weet waarom.

VOORWOORD

In mei 2003 leidde ik een onbevredigend leven als zelfstandig marketing- en communicatieconsulent. Hoewel ik bepaalde aspecten van mijn werk wel leuk vond, gaf het me geen diepe voldoening. Vaak had ik het gevoel dat als ik van de aardbodem zou verdwijnen, mijn cliënten het nauwelijks zouden merken; ze zouden gewoon iemand anders zoeken. Belangrijker nog was het feit dat mijn leven niet een unieke uitdrukking was *van mijn ziel*. Als spiritueel maar niet religieus iemand verlangde ik ernaar een bijdrage aan de wereld te leveren die mijn unieke stempel droeg, maar ik had geen idee welke dat zou kunnen zijn.

Ik had de gebruikelijke paden betreden om zin en doel in mijn leven te vinden. Ik liep verdwaasd rond. Toen schoot me iets te binnen: waarom niet een medium raadplegen? Hoewel ik sterk in God geloofde, had ik nog nooit (voor zover ik wist) een directe, bovennatuurlijke ervaring gehad. Het voelde alsof ik niets te verliezen had. Ik stak mijn voelhoorns uit en koos iemand bij wie ik me op mijn gemak voelde.

De sessie met het medium vond plaats op 7 mei 2003. Ik herinner me de datum nog precies, omdat op die dag mijn leven veranderde. Ik gaf het medium slechts een zeer globale beschrijving van de omstandigheden waarin ik verkeerde. Ze vertelde me dat wij allemaal spirituele gidsen hebben, niet-fysieke wezens met wie wij ons leven plannen voordat we hier incarneren. Via haar kon ik met die van mij spreken. Ze wisten *alles* van mij – niet alleen wat ik had gedaan maar ook wat ik had gedacht en gevoeld. Ze haalden bijvoorbeeld een specifiek gebed aan dat ik zo'n vijf jaar eerder tot God had gericht. In een bijzonder moeilijke periode had ik gebeden: *God, ik kan*

dit niet alleen. Stuur me alstublieft hulp. Mijn gidsen vertelden me dat er toen voor extra niet-fysieke hulp was gezorgd. *Jouw gebed werd verhoord*, zeiden ze. Ik was stomverbaasd.

Omdat ik heel graag het lijden dat ik had ondergaan wilde begrijpen, vroeg ik mijn gidsen naar de grote uitdagingen die ik het hoofd had moeten bieden. Ze legden uit dat ik die uitdagingen vóór mijn geboorte had gepland – niet met de bedoeling om te lijden, maar om te groeien. Ik was geschokt door deze informatie. Mijn bewuste geest wist niets van voorgeboortelijke planning, maar ik voelde dat er waarheid in hun woorden school.

Hoewel ik het destijds niet besepte, bracht de sessie met het medium een diepgaand spiritueel ontwaken in mij teweeg. Later zou ik begrijpen dat dit ontwaken in feite een *herinneren* was – een herinneren aan wie ik ben als eeuwige ziel en, meer specifiek, wat ik me had voorgenomen om op aarde te doen.

In de weken die volgden, leidde ik mijn leven zoals altijd, hoewel de informatie van mijn gidsen voortdurend door mijn hoofd speelde. Ik wist niet wat ik ermee moest doen. Op een middag nam ik vrij van mijn werk om een eind te gaan wandelen en toen had ik een ervaring die nog dieper ging dan mijn sessie met het medium. *Plotseling voelde ik mij overmand door onvoorwaardelijke liefde voor iedereen die ik zag!* De kracht van die liefde kan onmogelijk in woorden worden uitgedrukt. Ze was van een intensiteit en diepgang die ik nooit eerder had ervaren of voor mogelijk had gehouden. Voor iedereen die ik zag – de moeder achter de kinderwagen, de taxi-chauffeur die op een klant zat te wachten, het kind dat op de hoek van de straat speelde, de kapper die ik achter het raam van zijn salon iemand zag knippen – voelde ik zuivere, grenzeloze liefde.

Hoewel ik nooit eerder over zo'n ervaring had gehoord, wist ik intuïtief wat er gaande was: *Ik ervoer een versterkte, onmiddellijke verbinding met mijn ziel.* In feite zei mijn ziel tegen mij: *Deze liefde is wie je bent.* Ik geloof nu dat mijn ziel me deze ervaring schonk om het werk waarmee ik weldra zou beginnen te vergemakkelijken.

Ik begon alles over spiritualiteit en metafysica te lezen. Tijdens het lezen dacht ik vaak aan wat ik vóór mijn geboorte had gepland. Mijn hele leven had ik mijn uitdagingen gezien als niets meer dan zinloos lijden, dat mij volkomen willekeurig ten deel was gevallen. Als ik had geweten dat ik mijn uitdagingen zelf had gepland, dan zou ik er de vele bedoelingen in hebben kunnen zien. Die wetenschap alleen al zou mijn lijden enorm hebben verzacht. Als ik ook had geweten *waarom* ik ze had gepland, dan zou ik bewust de lessen hebben kunnen leren die zij boden. Gevoelens van angst, woede, wrok, verwijt en zelfmedelijden zouden plaats hebben gemaakt voor een focus op groei. Misschien zou ik zelfs dankbaar zijn geweest voor de uitdagingen.

Tijdens deze periode van intens studeren en innerlijk onderzoek ontmoette ik een vrouw die in staat is haar ziel te channelen en die erin toestemde mij met haar ziel te laten spreken over voorgeboortelijke planning. Ik wist niets van channelen af en was stomverbaasd toen zij in trance ging en een ander bewustzijn, duidelijk anders dan het hare, door haar heen begon te spreken. Ik sprak tijdens vijf ontmoetingen in totaal vijftien uur met haar ziel.

Die gesprekken waren opwindend. Ze bevestigden en vulden aan wat ik had gelezen en bestudeerd. Haar ziel vertelde me uitgebreid over haar eigen voorgeboortelijke planning, de diverse uitdagingen die de revue waren gepasseerd en de redenen waarom sommige waren uitgekozen. Dit was een duidelijk bewijs van de realiteit van een verschijnsel waarvan slechts weinig mensen zich bewust waren. Omdat de pijn in mijn leven me extreem gevoelig had gemaakt voor het lijden van anderen en mij intens gemotiveerd had om het te verlichten, was ik opgewonden over de helingsmogelijkheden die het inzicht in voorgeboortelijke planning mensen zou kunnen bieden. Ik wist dat de informatie die ik had gekregen hun lijden zou kunnen verlichten en nieuwe betekenis en een nieuw doel aan hun uitdagingen zou kunnen geven. Ik besloot een boek te schrijven, om zo de informatie voor anderen toegankelijk te maken.

Mijn enthousiasme voor mijn nieuwe weg werd echter ingetoomd door de onzekerheid over het verlaten van de oude. Hoewel die mij niet bevredigde, was hij wel prettig en vertrouwd. Niettemin werd ik gesteund – ja, gedwongen om verder te gaan – door het belang van het werk, de kans om eindelijk op een voor mij unieke manier dienstbaar te zijn aan de wereld en het zekere weten dat voortkwam uit het rechtstreeks ervaren van mijn ziel.

Aanvankelijk dacht ik dat het idee voor dit boek zijn oorsprong vond in dit leven. Maar in feite had ik mij gewoon mijn eigen voorgeboortelijke planning herinnerd. Door te werken met enkele talentvolle mediums ontdekte ik dat ik niet alleen had gepland om een boek over dit onderwerp te schrijven, maar ook om ten minste één van de mensen te interviewen, wier verhalen op deze pagina's verschijnen.

Ik had tientallen sessies met mediums, en tijdens die sessies sprak ik met veel wijze wezens uit de geestelijke wereld over mijn eigen uitdagingen en over voorgeboortelijke planning. In dit boek geef ik weer wat zij mij hebben geleerd.

Ik begrijp nu waarom ik bepaalde uitdagingen voor mezelf had gepland: ik wilde de weg volgen die mensen die dit boek lezen misschien ook volgen. Ik voelde me ook wel eens het slachtoffer van het universum en rekende anderen de 'slechte' dingen die mij overkwamen aan. Ik zag mijn uitdagingen als zinloos, nietszeggend lijden en twijfelde aan mezelf wanneer ik ze niet het hoofd bood op een manier die ik graag zou hebben gezien. Maar met mijn kennis van voorgeboortelijke planning besef ik nu dat er een totaal ander perspectief op levensuitdagingen mogelijk is. Met het schrijven van *Moedige keuzes* deel ik met anderen de lessen die ik zelf zo hard nodig had.

Het vraagt heel veel moed om de plannen die je vóór je geboorte hebt gemaakt uit te voeren. Mijn verlangen, mijn vurigste wens, is dat jij de enorme moed onderkent die je op elk moment van de dag toont wanneer je met elke ademhaling opnieuw je beslissing bevestigt om de uitdagingen die je jezelf hebt gesteld te accepteren en ervan te leren. In de erkenning daarvan zul je je ziel vinden.

INLEIDING

Bij mijn onderzoek naar het plannen van uitdagingen vóór onze geboorte, werkte ik samen met vier uitzonderlijk begaafde mediums. Samen verkregen we informatie over de plannen van tientallen personen, die ze maakten voordat ze in dit leven incarneerden; tien van hen vertellen je hun verhaal in dit boek. In deze inleiding zal ik vertellen hoe ik deze mensen gevonden heb, hoe de mediums en ik hun voorgeboortelijke planning – en mediumschap en channelen in het algemeen – onderzochten. De theoretische ondersteuning van voorgeboortelijke planning – dat wil zeggen, de redenen waarom wij er als ziel voor kiezen te incarneren en uitdagingen te ondergaan – komen vervolgens in het eerste hoofdstuk aan bod.

Het zoeken naar mensen die aan het onderzoek wilden meewerken

Mensen reageerden op oproepen die ik op nieuwsgroepen en bulletin boards op het Internet plaatste. In sommige gevallen vroeg ik specifiek om mensen die zich bewust waren van (of tenminste open stonden voor) de mogelijkheid van voorgeboortelijke planning. Bij andere gelegenheden gaf ik aan dat ik graag in contact wilde komen met mensen die in een metafysische context over hun uitdagingen konden spreken. Soms vroeg ik gewoon om mensen die de onderliggende spirituele betekenis van de problemen die zij het hoofd hadden moeten bieden, wilden bespreken. Ik zocht naar diversiteit en evenwicht in hun ervaringen en achtergronden. Over het algemeen zeiden de ondervraagden dat ze gemotiveerd werden door het

verlangen anderen, die dezelfde uitdaging het hoofd moeten bieden, te helpen. Van de tien personen wier verhalen uiteindelijk voor dit boek werden geselecteerd, maakten drie gebruik van een pseudoniem. Allen zeiden ze dat ze graag reacties wilden van de lezer. In bijlage A vind je hun e-mailadressen.

Acht van de tien ondervraagden planden hun uitdaging voor dit leven als een primaire ervaring; dat wil zeggen dat ze de uitdaging opzochten in de eerste stadia van hun voorgeboortelijke planning en wisten dat de uitdaging zich naar alle waarschijnlijkheid zou voordoen. Een van hen (Doris, hoofdstuk 2) plande haar uitdaging als een secundaire ervaring, wat wil zeggen dat deze uitdaging bepaald zou worden door haar reactie op een primaire uitdaging. Weer iemand anders (Bob, hoofdstuk 4) koos zijn uitdaging niet tijdens zijn aanvankelijke voorgeboortelijke planning maar creëerde in plaats daarvan, na een onverwachte gebeurtenis bij zijn geboorte, op zielsniveau een nieuwe blauwdruk voor het leven. Van de vele voorgeboortelijke plannen die ik heb onderzocht, waren dit de enige waarbij de uitdaging niet was opgezet als een primaire ervaring. Ik heb deze verhalen opgenomen om te laten zien dat wij – zielen – gebruik maken van mogelijke tweekronen op de weg voor persoonlijke groei.

Wanneer je de verhalen leest, zul jij je waarschijnlijk afvragen of jij de uitdagingen in je leven ook hebt gepland. Uit mijn onderzoek blijkt dat de overgrote meerderheid van de uitdagingen inderdaad gekozen is. Over het algemeen kun je zeggen dat hoe diepgaander de uitdaging, des te waarschijnlijker dat er voorafgaand aan de geboorte voor gekozen is. Als een specifieke ervaring zo belangrijk voor je is dat jij je afvraagt of je haar hebt gepland, is dat waarschijnlijk ook zo. Maar er is één belangrijke uitzondering: ervaringen waarvan we intuïtief aanvoelen dat we die moeten vermijden. Niet-geplande uitdagingen kunnen zich voordoen wanneer we onze intuïtie niet volgen. Om die reden moeten we innerlijke ‘waarschuwingen’ altijd onderkennen en er gehoor aan geven.

Hiermee wil ik echter niet beweren dat alle uitdagingen in het leven als waarschijnlijkheden dan wel als mogelijkheden

zijn gepland. Wanneer we incarneren, beschikken we over een vrije wil en we kunnen onze vrije wil gebruiken om uitdagingen te scheppen die geen deel uitmaakten van onze voorgeboortelijke planning. Het sleutelwoord is *scheppen*. Ik geloof dat wij de schepper zijn van alles wat wij ervaren. Niet-geplande uitdagingen doen zich voor wanneer wij ze door resonantie aantrekken, vanwege het inzicht dat zij ons kunnen opleveren. (In dergelijke gevallen zal onze intuïtie ons niet afleiden van de les die we nodig hebben.) We ontleen onze groei aan de ervaringen zelf, ongeacht of we ze wel of niet gepland hebben. Daarom zal dit boek het meest behulpzaam zijn als jij je richt op het *waarom* en niet *of* je een specifieke uitdaging in je leven hebt gepland.

De vraag naar het *waarom* zal aan de orde komen als je de verhalen leest over de voorgeboortelijke planning van anderen. In hun planning kan jouw planning weerklinken. Ik stel voor dat jij je bij het lezen niet beperkt tot de verhalen die betrekking hebben op uitdagingen die jij of mensen die je heel nastaan het hoofd moeten bieden, zelfs als je een crisis doormaakt. Uitdagingen die ogenschijnlijk heel erg van elkaar verschillen, kunnen gepland zijn om soortgelijke lessen te leren of tot een soortgelijke groei te leiden. Je kunt als ziel je *motivatie* vinden in het verhaal van iemand wiens leven, althans aan de oppervlakte, helemaal niet op het jouwe lijkt.

De verhalen

Elk verhaal begint met een vraaggesprek waarin de ondervraagde en ik ons richten op een specifieke uitdaging in het leven. Deze vraaggesprekken dien je zorgvuldig te lezen. Vaak bevatten ze informatie die aanvankelijk niet relevant lijkt voor de uitdaging, maar die in de sessie met het medium essentieel blijkt voor een volledig begrip. Ik heb niet het volledige persoonlijke verhaal verteld; daarom komen bepaalde perioden in het leven van de ondervraagden niet aan bod.

Om het boek zo praktisch mogelijk te maken, heb ik me gericht op veel voorkomende uitdagingen en de hoofdstukken

ingedeeld naar het soort uitdaging. De volgorde van de verhalen is niet willekeurig. De eerste verhalen verschaffen de basisinformatie over metafysica, die je zal helpen de daaropvolgende verhalen beter te begrijpen. Daarom nodig ik je uit het boek van voor naar achteren te lezen.

Van de vele mediums met wie ik heb gewerkt, behoren de vier op deze pagina's genoemde, Deb DeBari, Glenna Dietrich, Corbie Mitleid en Staci Wells, voor mij tot de meest be- gaafde. Alle vier hebben ze in de loop van hun carrière duizenden readings uitgevoerd. In bijlage B staat hoe je contact met hen kunt opnemen. Ik heb bij alle vier persoonlijke sessies gevolgd. Ze verstrekten mij gedetailleerde informatie over mijn leven, die alleen mensens met werkelijke paranormale vermogens kunnen verzamelen, vermogens die voor elk van hen anders zijn. Corbie legde me uit dat je mediums kunt vergelijken met hoogleraren. Allemaal hebben ze hun eigen specialiteit. Als je naar een borrel van de faculteit gaat, zul je aan de hoogleraar biologie niet een vraag stellen over sociologie, evenmin zul je een hoogleraar Engels vragen een wiskundige vergelijking op te lossen. Je zult eerder hun diverse vakgebieden onderkennen en waarderen wat elk van hen te bieden heeft.

Ieder vraaggesprek werd gevolgd door een of meer sessies met het medium. Ik had tegen de ondervraagde gezegd dat ik graag zou beginnen met het medium de volgende vraag te stellen: 'Is deze uitdaging vóór de geboorte gepland en zo ja, waarom?' Ze waren het erover eens dat dit een goed begin was; verdere vragen ontstonden uit de reactie op die vraag. In sommige gevallen stonden ze mij toe de meeste, zo niet alle vragen, tijdens die sessies te stellen.

Wanneer het medium Staci Wells niet de eerste reading deed, vroeg ik haar en haar spirituele gids over het algemeen om een aanvullende reading te doen. Deze reading had drie belangrijke functies. Ten eerste bevestigde ze opnieuw dat de levensuitdaging inderdaad gepland was. Ten tweede bood ze extra informatie over de planning. Ten derde, omdat Staci het zeldzame vermogen heeft om onze voorgeboortelijke planningssessies te visualiseren en ernaar te luisteren, voorzagen al haar

readings (ongeacht of ze primair of aanvullend waren) in *daadwerkelijke gesprekken* die tijdens die sessies plaats hadden gevonden. Deze dialoog bood een opmerkelijke kijk in de niet-fysieke wereld, een waarin we ingewijd werden in de hoop, gevoelens en motivatie van zielen. Zoals je zult zien, richtten deze gesprekken zich uitsluitend op het plannen van levensuitdagingen – niet omdat zielen geen andere aspecten van hun leven plannen, maar omdat Staci en ik haar gids hadden gevraagd ons alleen de meest relevante aspecten van het gesprek door te geven. De ondervraagden waren aanwezig bij primaire, maar niet bij aanvullende readings, hoewel aanvullende readings altijd plaatsvonden met toestemming van de betrokkene. Vóór elke reading gaf ik Staci de naam en de geboortedatum van de ondervraagde, gegevens die haar spirituele gids nodig had om toegang te krijgen tot informatie over die persoon.

In de voorgeboortelijke planningsessies waarop Staci zich afstemt, spreken zielen in de eerste persoon; maar in twee channelings die niet via Staci liepen, verwijst een ziel naar zichzelf als ‘wij’. Staci’s spirituele gids legde uit dat de zielen die ‘ik’ zeggen zich richten op het ene leven dat wordt gepland, terwijl de zielen die ‘wij’ zeggen zich richten op hun vele eerdere incarnaties.

Na het verslag van de sessie met het medium sluit ik het verhaal af met mijn commentaar. Als aanvulling op de sessies put ik in deze commentaren uit mijn onderzoek naar voorgeboortelijke planning en metafysica, evenals uit de vele gesprekken die ik heb gevoerd met niet-fysieke wezens, zoals spirituele gidsen en engelen.

Zowel de persoonlijke vraaggesprekken als de readings met de mediums werden bewerkt ten behoeve van de duidelijkheid; de zinsbouw werd aangepast om de leesbaarheid te vergroten.

Mediums

Mediums ontvangen informatie op verschillende manieren. Als *helderhorend* zijn, horen ze de gedachten van niet-fysieke wezens. Dat zich ‘afstemmen’ van een medium op een niet-

fysiek bewustzijn, heeft veel weg van op de radio de juiste zender zoeken. Net als elk radiostation hanteert ook elk wezen met wie zij spreken een specifieke golflengte. Op dergelijke momenten vindt er telepathische communicatie plaats. Als mediums *heldervoelend* zijn, hebben ze het vermogen om te voelen wat anderen voelen. *Helderziendheid* is het vermogen om dingen die gebeurd zijn of zullen gebeuren te visualiseren. *Helderwetendheid* is een innerlijk weten, vaak in de vorm van een gevoel.

Sommige mediums kunnen erg goed ‘een stap opzij doen’, zodat een ander bewustzijn rechtstreeks door hen heen kan spreken. Deb, Glenna, Corbie en Staci beschikken over een combinatie van deze vermogens, die waardevolle informatie opleverden over de voorgeboortelijke planning van de ondervragenden.

Bepaalde woorden hebben een specifieke betekenis wanneer ze door mediums worden gebruikt. Wanneer ze zeggen: ‘Ik krijg’, ‘Ik ben me bewust’, of ‘Ik voel’, kan het zijn dat ze informatie oppikken via een van hun paranormale gaven. Mensen zeggen vaak ‘voor mijn gevoel’ wanneer ze hun mening geven. Maar mediums kunnen met het woord *voelen* een waarneming aangeven die de vijf zintuigen te boven gaat.

Mediums communiceren met allerlei wezens, inclusief spirituele gidsen. Een spirituele gids is een hoogontwikkelde, niet-fysieke entiteit die in de meeste gevallen (maar niet in alle) veel fysieke incarnaties heeft gekend. Door deze incarnaties hebben ze veel inzicht verworven, waardoor ze nu als gids op kunnen treden voor degenen onder ons die zich op het fysieke niveau bevinden. Een spirituele gids communiceert met ons op dezelfde manier als onze ziel dat doet: via inspiratie, gevoelens, ideeën en intuïtie. Wanneer we een ‘onderbuikgevoel’ hebben over iets of wanneer we ‘gewoon weten’ dat iets zo is, zijn dit vaak boodschappen van onze gidsen of onze ziel (ook wel het ‘hogere zelf’ genoemd). Een voorbeeld hiervan is iemand die besluit om niet aan boord van een vliegtuig te gaan omdat hij of zij ‘geen goed gevoel’ heeft, bang is dat er iets gaat gebeuren en op die manier een dodelijk onge-

luk voorkomt. Spirituele gidsen, die zich heel goed bewust zijn van onze levensplannen en of die wel of niet een vliegtuigongeluk behelzen, kunnen dergelijke gevoelens in ons teweegbrengen. Er wordt wel gezegd dat de geest tegen ons fluistert. Meditatie is een krachtige manier om de geest rustig te maken, zodat we die boodschappen kunnen horen. Mensen die veel ervaring hebben met meditatie zijn in staat om de instroom van niet-fysieke energieën in het lichaam te horen, iets dat zij omschrijven als het geluid van de wind.

Zielsplanning

Voorafgaand aan onze geboorte hebben we diepgaande gesprekken met onze spirituele gidsen en de andere zielen met wie we samen gaan incarneren. We bespreken de lessen die we hopen te leren en de manieren waarop we die zullen leren. Wanneer Staci toegang krijgt tot deze gesprekken en de plaatsen waar ze gehouden worden, ziet ze bepaalde overeenkomsten: een vertrek waar de te incarneren zielen bij elkaar komen om met elkaar te praten; een kleinere, aangrenzende ruimte van waaruit de gidsen toezicht houden op de planning en naar voren treden wanneer hen om advies wordt gevraagd; een zwart-wit 'schaakbord' of 'stroomschema' waarop de als-dan-scenario's van het toekomstige leven worden aangegeven. De velden van het schaakbord zijn ontwikkelingsstadia in het leven van de betrokkene.

Toen Staci en ik voor het eerst begonnen samen te werken, nam ik ten onrechte aan dat de beelden die door haar spirituele gids in haar geest werden geplaatst, metaforen waren voor concepten en processen die ons menselijke begrip te boven gaan, maar haar gids vertelde me later dat ze echt bestaan. Hij legde uit dat in de niet-fysieke wereld gedachten letterlijk en onmiddellijk scheppen. Alle betrokkenen zijn het erover eens dat de voorgeboortelijke planning op een bepaalde plek, met gebruik van bepaalde hulpmiddelen zoals het schaakbord, zal plaatsvinden. Deze overeenstemming komt in gedachten tot uitdrukking en leidt tot het ontstaan van de voorwerpen en de

plaatsen die Staci ziet. Tijdens een van de sessies verstrekte Staci de onderstaande informatie over de plaats waar de zielen bij elkaar komen voor de voorgeboortelijke planning:

Dit gebouw is rechthoekig en heeft acht verdiepingen en acht planningvertrekken op elke verdieping. Ik krijg te horen [van een geestelijk wezen] dat dit zo is omdat acht het getal van karma en bestemming is. Met de trilling acht wordt het doel van dit gebouw het best gediend.

Dit gebouw is een van acht identieke gebouwen die als bloembladen een cirkel vormen. Ze vertellen me dat er aan gene zijde twaalf van dergelijke groepen gebouwen zijn, waarvan de meeste worden gebruikt voor het plannen van aardse levens. Ze zeggen dat veel zielen er, indien mogelijk, de voorkeur aan geven terug te keren naar hetzelfde gebouw, dezelfde verdieping en dezelfde ruimte. Daar voelen ze zich veilig en stabiel bij en vanaf die ene plek zijn ze beter in staat hun ontwikkeling in elk leven en de tijd tussen levens aan te voelen.

Wanneer Staci's spirituele gids gesprekken uit voorgeboortelijke planningsessies doorgeeft, put hij uit de akashakroniek, hoewel hij de voorkeur geeft aan de term 'boek van levens'. Dit is een volledige databank van al onze ervaringen, handelingen, woorden en gedachten. Wanneer mediums hun cliënten informatie over vorige levens doorgeven, putten ze vaak uit de akashakroniek. De grote Amerikaanse helderziende, Edgar Cayce, maakte gebruik van deze databank voor de duizenden readings die hij gaf.

Als mediums geestelijke wezens zien of spreken, omschrijven zij hen vaak als mannelijk of vrouwelijk, maar zielen zijn in feite een combinatie van mannelijke en vrouwelijke energieën. Wanneer Deb een dierbare 'overledene' van een ondervraagde ziet als fysiek persoon, komt dat doordat dat bewustzijn ervoor koos op die manier te verschijnen. Wanneer Staci tijdens een voorgeboortelijke planningsessie een mannelijke of vrouwelijke ziel ziet, komt dat doordat die ziel de energie

Inleiding

van de komende incarnatie (die Staci en haar spirituele gids ‘de mantel van de persoonlijkheid’ noemen) scheidt, in zekere zin uitprobeert. Hetzelfde gaat op voor een spirituele gids die verschijnt als mannelijk of vrouwelijk. Gidsen hebben zowel mannelijke als vrouwelijke energieën, maar ze kunnen zich sterker identificeren met de een of de ander en kiezen er daarom voor in die vorm te verschijnen.

In de planningsessies maken niet-fysieke wezens soms gebruik van uitgesproken moderne termen. Na afloop van een sessie met Staci, vroeg ik haar spirituele gids of hij daadwerkelijk *eigendunk* had gezegd of dat het in Staci’s geest de term was die het begrip het meest benaderde. Hij bevestigde dat hij die term had gebruikt. Soms spraken spirituele gidsen en andere niet-fysieke wezens zonder acht te slaan op onze grammaticale regels. Staci’s gids vertelde me: ‘Wij spreken niet altijd op een manier die jullie als grammaticaal correct beschouwen.’

De geestelijke wereld, waarin wij onze incarnaties plannen en waarheen we terugkeren wanneer ze volbracht zijn, is nu voor ons toegankelijk via mediums. Je kunt hen beschouwen als spirituele gidsen in menselijke vorm en het zijn meedogende, gevoelige en wijze padvinders die ons de weg naar de andere kant wijzen.